

ere i Søen, forinden Uveiret kommer, søge ind i den Havn, der er, og derved undgaa at komme til at strande.

Gad: Hvis denne Sag var gleden ganske rolig i et Udvalg, efterat den høitærede Minister havde udtalt sig, saa skulde jeg ikke have sagt et Ord, idet jeg antager, at det saa vilde være gaaet efter det bedste Forlangende, at den underkastes en Behandling i dette Udvalg uden forpørigt — idetmindste ikke i denne Samling — atter at komme frem for os; men efterat det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauher) har udtalt sig, saa finder jeg dog Anledning til at sige et Par Ord. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds deri, at dette Lovforslag som en lokal Foranstaltning gaar langt videre, end der lettelig nogen sinde kan blive Tale om. Jeg er altsaa ogsaa enig med ham deri, at hvis denne Sag virkelig skulde have en Fremtid for sig, saa skulde det være, fordi den kunde komme til at indgaa som Led i en Forbindelse med det vestlige Lydskland, med Hamborg. Jeg er imidlertid ikke enig med ham i, naar han udtalte, at han derfor maatte ønske, at den høitærede Minister vilde tage under alvorlig Overveielse, om der ikke var Anledning til nu naart at tænke paa dette større Foretagende. Den Tid kan mulig komme — det skal jeg aldeles ikke udtale mig om — da der maaste ogsaa kan blive Tale om at finde Forbindelse ad denne Vej; men jeg tror, at forinden man vil skride til de Offre, som dette vil kræve, — og som jeg er overbevist om, hvad ogsaa de ærede Herrer meget let kunne indse, ville blive temmelig betydelige — vil det være langt naturligere, om den høitærede Minister vilde henvende sin Opmærksomhed paa at forbedre de gamle Kommunikationsveie, vi have til Hamborg, hvilke jo om Sommeren og Størstedelen af Aaret ere fra Korsør til Kiel, og om Vinteren eller under særegne Omstændigheder til Lands over Fyn og Sjælland. Det, som der dernæst absolut maa træde frem som det Næste, der forekommer mig at være Tale om, er det, som den høitærede Minister selv udtalte, nemlig at offre Noget for en nærmere Vej til Berlin, med andre Ord til det store indre Lydskland. Vi have allerede to Veie til det vestlige Lydskland, og saa længe de ikke ere i en saadan tilfredsstillende Tilstand, at der jo fornødigvis maa offres en Del paa at bringe dem i denne Tilstand, kan jeg ikke være med til at opfordre Ministeren til at offre meget Betydeligt for at finde en tredje Vej, der ikke vil udrette Andet end at bringe os samfundets hen, man fortæller med en Lime eller halvanden kortere Tid, hvad jeg dog tror, at Bevis styttes for. Jeg er altsaa ganske vist, idetmindste forløb, en Modstander ikke alene af det her foreliggende Lovforslag som lokal Foranstaltning, thi lokalt er der jo ganske vist i den senere

Tid ikke offret saa aldeles Lidet paa Lolland-Falster fra det Almindelige, idet der baade er offret Meget med Hensyn til Digebeskyttelsen, og vi ogsaa snart vilde faae at søle, at der er offret Meget i Henseende til Jernbaneforbindelsen derovre. Det vil ikke være længe, inden Staten vil faae en ny Udgift paa sit Budget, som hænger sammen dermed. Foruden af andre Grunde kan der altsaa lokalt ikke være Tale om at bringe dette Offer, og, som sagt, som almindelig Foranstaltning er det muligt, at Tiden dertil kan komme, men den maa endnu ligge Noget i det Fjerne.

Berg: Det har interesseret mig at høre Debatten om dette private Lovforslag; thi det gaar dog ikke saa blidelig gjennem Thinget, som det ellers er Tilfældet med private Lovforslag om Kommunikationsmidlerne. Skulde det være et begrundende Tegn paa en vis Omvendelse, vilde jeg hilse det med saameget større Glæde. Der som det ærede Medlem, der har indbragt Forslaget, havde sagt til den meget ærede Minister: Lat for de venlige Bemærkninger; nu tager jeg mit Forslag tilbage, havde det kun været en Form for en Forespørgsel om den meget ærede Ministers Interesse i denne Sag, og saa kan man sige, at et privat Lovforslag som Form for en Forespørgsel kan have sine Fordele. Men da den høitærede Minister sluttede sine velvillige Bemærkninger med de bedste Ønsker for Forslagsstilleren og hans Varn til Undersøgelse og deslige, kan jeg godt forstaa, at det ærede Medlem ikke kunde bære over sit Hjerte at lade sig nøie med Forslaget som Forespørgsel. Nu er der imidlertid kommet gode Momenter frem angaaende denne Sag. Jeg har med Interesse hørt det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauher) udtale sig koncist derhen, at kun som et Led i den gamle Kjæde eller Lignende, med nogle Undringer, som tidligere have været omtalte, kunde der være Tale om Syltholmshavnen, og jeg vil sige, at jeg vilde ønske at have hørt den høitærede Minister angaaende det Punkt, hvorvidt der endnu eksisterer paa andet Sted, altsaa hinsides Sundet, mellem Lolland, Femern og Holsten, Ønsker om denne gamle Forbindelse Syltholm, Femern osv. Denne Gjedser-Forbindelse, som der kan være forskellige Meninger om, maa vel betragtes som strandet for længere Tid, og skulde det dog vise sig at være af særlig Interesse for en større Del af Landet at faae op til Forhandling igjen den gamle, tidligere omtalte Forbindelse mellem Syltholm, Femern, Holsten, kunde man jo ogsaa under den Forudsætning forhandle om Betjeningen af et Led fra Danmarks Side. Men den Betragtning er jeg enig i, at det at fremme noget saadant Ænstaende eller Lokalt eller Noget, der er slængt ud i Vandet, ventende paa at finde Tilslutning fra anden Side, dog vist vil være den urimeligste Vortøbslen af Pengene. Det er nærmere pointeret af det ærede